

Διαγραφή του χρέους τώρα!

Πιο επίκαιρο από ποτέ το αίτημα για αποτίναξη της «θηλιάς»

ΤΟΥ **ΛΕΩΝΙΔΑ ΒΑΤΙΚΙΩΤΗ**

Λύση στον γόρδιο δεσμό που δημιουργούν οι Ευρωπαίοι με τους εκβιασμούς και τα τελεσίγραφα τους, όπως περίτρανα φάνηκε με τη στάση τους στο Eurogroup τη Δευτέρα 16 Φεβρουαρίου, επιχειρεί να δώσει η πρωτοβουλία που συγκροτήθηκε με στόχο τη Διαγραφή του Χρέους Τώρα, όπως, άλλωστε, ονομάστηκε. Η πρωτοβουλία, που επωάζοταν καιρό τώρα μεταξύ οικονομολόγων, νομικών, πανεπιστημιακών και κοινωνικών αγωνιστών, συγκέντρωσε από την πρώτη μέρα που έκανε τη δημόσια εμφάνισή της την αποδοχή και στήριξη σημαντικών διανοουμένων και αγωνιστών που τα τελευταία πέντε χρόνια, από διαφορετικούς πολιτικούς χώρους, έχουν πρωτοστατήσει στη μάχη κατά των Μνημονίων.

Ενδεικτικά μόνο αναφέρουμε: τους πρώην πρυτάνεις Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη και Θεοδόση Πελεγρίνη· τους πανεπιστημιακούς Π. Ρηγοπούλου, Γ. Ανδρεάδη, Μ. Νικολακάκη, Σπ. Μαρκέτο, Μ. Ζέρβα, Γ. Μανιάτη, Σοφία και

Μαρία Αντωνοπούλου, Σπ. Σακελαρόπουλου· τους καλλιτέχνες Σπ. Γραμμένο, Κ. Γέρου, Κ. Ρηγόπουλο, Κ. Κατζουράκη· τους δημοσιογράφους Ν. Ιγγλέση, Α. Χατζηστεφάνου, Πιτσιρίκο· τους οικονομολόγους Χρ. Τασιάκο, Β. Γάτσιο, Κ. Κουτσομπίνα· τους νομικούς Δ. Σαραφιανό, Στ. Τσίπρα· τους συνδικαλιστές Θ. Μπαλασόπουλο (ΠΟΕ-ΟΤΑ), Π. Παπανικολάου (ΕΙΝΑΠ), Π. Αντωνόπουλο (ΑΔΕΔΥ), Δ. Σπανού και πολλούς άλλους. Επίσης, σημαντικές ήταν κι οι υπογραφές καθηγητών από το εξωτερικό, από Ισλανδία και Μεξικό μέχρι Αγγλία και Ιταλία, που υπέγραψαν τη διακήρυξη. Τη σημαντικότερη, ωστόσο, ώθηση την έχουν δώσει οι πολλές εκατοντάδες υπογραφές απλών ανθρώπων που με τον τρόπο αυτό στηρίζουν το αίτημα διαγραφής του χρέους.

Το επόμενο ραντεβού της πρωτοβουλίας έχει δοθεί για την Τρίτη 24 Φεβρουαρίου στα γραφεία της ΟΤΟΕ στην Αθήνα (Βησσαριώνος 9) από τις 6 ως τις 9 το απόγευμα, όπου θα πραγματοποιηθεί η ιδρυτική σύσκεψη και

θα συζητηθούν οι επόμενες δράσεις (ημερίδες, ανοιχτές εκδηλώσεις κ.ά.).

Όρος για την ανατροπή της λιτότητας

Στο κείμενο των υπογραφών (που βρίσκεται αναρτημένο στη διεύθυνση <https://cancelgreekdebtnow.wordpress.com>, ενώ ήδη έχει μεταφραστεί και κυκλοφορεί στα αγγλικά και τα τουρκικά) καταρχάς τονίζεται η κοινωνική ανάγκη της διαγραφής του χρέους. Αναφέρεται χαρακτηριστικά: «*Η άμεση παύση της εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους, μέσα από την καταγγελία των δανειακών συμβάσεων, και η διαγραφή του στη συνέχεια επιβάλλεται προκειμένου να δημιουργηθεί ο απαραίτητος δημοσιονομικός χώρος που θα επιτρέψει την άσκηση της αναγκαίας κοινωνικής πολιτικής για την άνοδο του βιοτικού επιπέδου του λαού και θα κάνει πράξη τον στόχο της ανατροπής της λιτότητας. Η συνέχιση της εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους (στο πλαίσιο του οποίου για το τρέχον έτος προβλέπεται η καταβολή 5,88 δις ευρώ για τόκους και η λήξη χρέους ύψους 16*

δισ ευρώ) σημαίνει ότι: η συντριπτική πλειοψηφία των ανέργων, που φτάνει ακόμη και το 82%, θα συνεχίσει να μην παίρνει επίδομα ανεργίας, οι απαραίτητες προσλήψεις και χρηματοδοτήσεις στους τομείς υγείας, παιδείας, κοινωνικής ασφάλισης και πολιτισμού θα αποτελούν μακρινό όνειρο, η αναγκαία υλοποίηση ενός γενναίου Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων παραπέμπεται στο αόριστο μέλλον».

Στο ιδρυτικό κείμενο της κίνησης Διαγραφή του Χρέους Τώρα αναφέρεται στη συνέχεια ο τρόπος με τον οποίο πρέπει να γίνει η εν λόγω διαγραφή: «Η διαγραφή του ελληνικού δημόσιου χρέους ή θα είναι μονομερής, στη βάση των δικαιωμάτων που διατηρεί κάθε ανεξάρτητο κυρίαρχο κράτος, ή θα είναι σε βάρος του ελληνικού λαού. Η εμπειρία από το ελληνικό πρόγραμμα ανταλλαγής ομολόγων του 2012 (PSI+) ύψους 106 δισ ευρώ (σύμφωνα με την ΤτΕ) καταδεικνύει ότι αυστηρή προϋπόθεση για να σημάνει ουσιαστική ελάφρυνση μια διαγραφή χρέους είναι να έχει σχεδιαστεί σε βάρος των πιστωτών και να υλοποιηθεί παρά και ενάντια στη θέλησή τους. Το ίδιο συμπέ-

ρασμα υπογραμμίζει και η πρόσφατη εμπειρία άλλων χωρών (Αργεντινή, Ισημερινός, Ρωσία, Ισλανδία) που, παρά τις διαφορές τους, διέγραψαν μονομερώς μέρος έστω των χρεών τους».

Εκτενής αναφορά στο κείμενο γίνεται κατόπιν και στα μέσα που παρέχει το διεθνές δίκαιο ώστε η διαγραφή του χρέους να θωρακιστεί και να μην αμφισβητηθεί: «Η αναγκαία διαγραφή του ελληνικού δημόσιου χρέους μπορεί να αιτιολογηθεί, να θωρακιστεί από διεθνείς προσφυγές και να στηριχτεί στη βάση: Πρώτον, της επίκλησης της κατάστασης έκτακτης ανάγκης και της συντελεσθείσας ανθρωπιστικής καταστροφής από το 2010 ως το 2014, λόγω της ανόδου της ανεργίας (27%), της πτώσης μισθών και συντάξεων (40% κατά μέσο όρο μεταξύ 2010-2014), της μαζικής μετανάστευσης (άνω των 100.000 νέων), των μαζικών αυτοκτονιών (τουλάχιστον 5.000 από το 2011 λόγω οικονομικών προβλημάτων) κ.λπ. Δεύτερον, του λογιστικού ελέγχου του δημόσιου χρέους από ανεξάρτητη διεθνή επιτροπή ελεγχόμενη από την κοινωνία και τους φορείς της, δεδομένου ότι ειδικά το

μήγμα του ελληνικού χρέους που οφείλεται στην τρόικα είναι καταφανώς απεχθές: το 92% των δόσεων (232 δισ σε 252 δισ ευρώ) επιστράφηκε ξανά στους δανειστές ή δόθηκε στις τράπεζες, οι δανειστές ήξεραν ότι τα χρήματα των δανείων δεν εξυπηρετούσαν τις ανάγκες του ελληνικού λαού, ενώ οι κυβερνήσεις που υπέγραψαν τις δύο δανειακές συμβάσεις δεν είχαν καμιά νομιμοποίηση να αναλάβουν τέτοιο χρέος στο όνομα του ελληνικού λαού. Τρίτον, λόγω των ευθυνών που έχουν οι ίδιοι οι δανειστές για την εκτίναξη του χρέους, το οποίο από 299 δισ ευρώ (115% του ΑΕΠ) τον Σεπτέμβριο του 2009 εκτινάχθηκε στα 324 δισ (180% του ΑΕΠ). Τέταρτον, ως μια μορφή συμψηφισμού με τα χρέη της Γερμανίας από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο (αποζημιώσεις, επανορθώσεις, αναγκαστικό δάνειο, κ.λπ.) που, σύμφωνα με αξιόπιστες διεθνείς εκτιμήσεις, ξεπερνούν το 1 τρις ευρώ. Πέμπτον, της πρόσφατης απόφασης της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ (9/2014), κατόπιν πρότασης της Αργεντινής, που αποδοκιμάζει το σημερινό απορρυθμισμένο πλαίσιο λειτουργίας της αγοράς ομολόγων και

ζητά την προστασία των κυρίαρχων κρατών από τα "αρπακτικά κεφάλαια" ("vulture funds").

Μόνο οι ελίτ θα ζημιωθούν

Στο κείμενο της πρωτοβουλίας Διαγραφή του Χρέους Τώρα ξεκαθαρίζεται ότι «η αναγκαία διαγραφή του χρέους δεν στρέφεται κατά των ευρωπαϊκών λαών, όπως λέγεται συχνά σε μια προσπάθεια να παραιτηθούμε από το αίτημα της διαγραφής. Τα δάνεια προς την Ελλάδα (όπως επίσης και τις άλλες χώρες που δανειοδοτήθηκαν στο πλαίσιο του μηχανισμού, π.χ. Κύπρος, Πορτογαλία, Ιρλανδία) δεν "έσωσαν" τον ελληνικό λαό, αλλά τις τράπεζες και τις οικονομικές ελίτ, που πραγματικά διασώθηκαν. Οι λαοί της Ευρώπης αποτέλεσαν την ανθρώπινη ασπίδα που χρησιμοποίησαν ΕΕ, ΔΝΤ και κυβερνήσεις για να αποκρύψουν τη διάσωση των τραπεζών, που μόνο στην περίπτωση της Ελλάδας στοιχίσε 211 δις ευρώ. Οι λαοί της Ευρώπης, άλλωστε, ποτέ δεν ρωτήθηκαν αν θέλουν να συμμετάσχουν στη διάσωση των τραπεζών»!

Η ιδρυτική διακήρυξη της κίνησης, τέλος,

Ο χαμένος του Grexit δεν θα είναι η Ελλάδα, όπως επαναλαμβάνεται στο πλαίσιο μιας ιδεολογικής τρομοκρατίας, αλλά η Γερμανία και το ευρώ.

δεν προσπερνά καθόλου και το ερώτημα που τίθεται σχεδόν πάντα όποτε ανοίγει η συζήτηση για τη διαγραφή του χρέους, τις συνέπειες σε σχέση με τη συμμετοχή μας στην Ευρωζώνη και την ΕΕ: «Η αμφισβήτηση των συμφερόντων των "θεσμικών" πιστωτών (ΕΕ και ΔΝΤ), που με τη διαγραφή του χρέους θα κληθούν να πληρώσουν την κρίση που δημιούργησαν, προϋποθέτει απειθαρχία και οδηγεί σε ρήξη με την Ευρωζώνη και την ΕΕ. Ακόμη κι έτσι: το μακροχρόνιο οικονομικό όφελος που θα προκύψει από τη μονομερή διαγραφή του ελληνικού δημόσιου χρέους θα είναι μεγαλύτερο από το βραχυπρόθεσμο κόστος εξόδου. Ο χαμένος του Grexit δεν είναι η Ελλάδα, όπως επαναλαμβάνεται στο πλαίσιο μιας ιδεολογικής τρομοκρατίας, αλλά η Γερμανία και το ευρώ. Η δυνατότητα άσκησης ανεξάρτητης βιομηχανικής πολιτικής με μαζικές επενδύσεις σε κρίσιμους τομείς της

οικονομίας, χωρίς τις δεσμεύσεις των Οδηγιών της ΕΕ, θα επιτρέψει την ταχεία ανάπτυξη της οικονομίας και τη δραστική μείωση της ανεργίας, μαζί με μέτρα όπως η μείωση των ωρών εργασίας και η κατάργηση των ελαστικών σχέσεων εργασίας. Η ακύρωση των δεσμεύσεων της ΕΕ για αιώνια λιτότητα, μέσω των προβλέψεων της οικονομικής διακυβέρνησης και του Δημοσιονομικού Συμφώνου για ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς, θα επιτρέψει την αναδιανομή του κοινωνικού πλούτου. Η ανατροπή της περιορισμένης κυριαρχίας στο διηνεκές που επιβάλλουν Βρυξέλλες, Φρανκφούρτη και Δ' Ράιχ, μεταξύ άλλων και με τον Κανονισμό 472/2013 αρ. 14 που προβλέπει ευρω-επιτήρηση μέχρι την αποπληρωμή του 75% των δανείων, θα επιτρέψει στον λαό να επανακτήσει τα κυριαρχικά και ανθρώπινα δικαιώματά του».

www.leonidasvatikiotis.gr